

IWT 2022 voor Dummies (mèt dummy's)

-door Femke Lagaaij-

Op 11 en 12 juni vond in Oostenrijk de IWT 2022 plaats. Een groots evenement waar de top van de Europese jachthonden-wereld bijeen komt om tegen elkaar te strijden. Maar wat is de IWT eigenlijk? De IWT is een landenwedstrijd voor retrievers in teamverband. IWT staat voor International Working Test en vindt plaats onder auspiciën van de FCI (Fédération Cynologique Internationale). Elk jaar is een ander land gastheer en neemt een nationale retrieververeniging de organisatie op zich.

Volgens de FCI is het doel van de IWT de beste honden te selecteren qua temperament, markeervermogen, neusgebruik en initiatief. Het handelen (lees hendelen) van de hond moet worden beschouwd als een onmisbare aanvulling op deze kwaliteiten, zo staat in het reglement. De hond moet daarnaast steady zijn, goed heelwerk vertonen en bereid zijn de instructies van de voorjager op te volgen wanneer hij wordt gestuurd. Elke hond moet zoveel mogelijk gelijke kansen krijgen, waarbij het gelukselement tot een minimum dient te worden beperkt. Ter gelegenheid van een FCI-IWT moeten de organisatoren altijd proberen situaties zoals die op een jachtdag plaatsvinden te simuleren. De keurmeesters dienen erkende veldwerk of workingtest keurmeesters

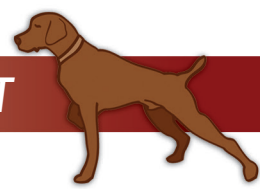
te zijn en ten minste één van hen moet een FCI Retriever Field Trial keurmeester zijn. Loopse teven zijn niet welkom en een hond hard aanpakken kan leiden tot diskwalificatie.

Selectie deelnemers en werkwijze

Het organiserende land bepaalt hoe veel teams een land mag afvaardigen. De kandidaat-teams worden gerangschikt op basis van hun resultaten of -in landen waar een speciale selectiewedstrijd wordt gehouden, zoals in Nederland- op basis van de daar behaalde resultaten. Het winnende team van de voorgaande IWT krijgt op de volgende FCI IWT een vaste plaats.

Elk team bestaat uit drie voorjagers met ieder een hond, eventueel aan-

gevuld met een reserve-combinatie. De proeven worden uitgevoerd door het gehele team, je staat steeds met z'n drieën naast elkaar op post en de honden mogen één voor één aan het werk om het toegewezen apport binnen te halen. Er wordt uitsluitend met dummy's gewerkt. De honden die niet aan de beurt zijn zitten stil en opletend naast de voorjager, piepen of ander geluid leidt tot een nul. Elke proef bestaat uit drie verschillende onderdelen -de eerste hond moet bijvoorbeeld worden ingezet op een markeer, de volgende op een blind apport en de derde op een verloren zoek. Bij het merendeel van de proeven geeft de keurmeester aan welk apport door welke hond gehaald moet worden, een enkele keer mag het team zelf beslissen welke hond voor welke

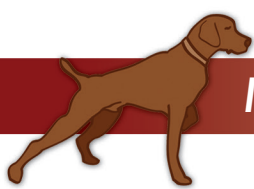
Ons eerste doel en beker zoals Free team NL het vooraf (met een kwinkslag) omschreef...

opdracht zal worden ingezet. Dat moet dan voor de start van de proef aan de keurmeester worden doorgegeven.

Beoordeling

De combinaties krijgen individuele punten, de scores van elk teamlid worden bij elkaar opgeteld voor de uiteindelijke teamscore. Per proef zijn per hond maximaal 20 punten te halen.

Elementen die positief bijdragen aan de beoordeling zijn: controle - afgifte (modelapport) - drive - markeervermogen - neusgebruik - rustig voorjagen - snelheid van werken - stijl. Als grote fouten die tot stevig puntenaftrek leiden worden gezien: onnodige versterking van het veld (omlopen) - slecht heelwerk - slecht markeren en/of slecht onthouden van de valplaats - te afhankelijk zijn van de voorjager - onrustig zijn en de aandacht van de voorjager vragen op post - luidruchtig voorjagen - slordig apporteren - traag en/of zonder veel initiatief werken. Fouten die leiden tot een nul: doorjagen - wisselen - het water niet aannemen - niet apporteren - schotschuwheid - uit de hand raken - inspringen - janken - blaffen.

Met een nul mag je blijven deelnemen aan de rest van de wedstrijd. Tot zo ver de theorie...

Wildendürnbach 10-12 juni 2022

Dit jaar was Oostenrijk gastland en de ÖRC-Österreichischer Retriever Club organisator. De in WT kringen bekende Kurt Becksteiner, president van de ÖRC, tekende voor het ontwerp van de proeven en was zelf ook keurmeester, naast Anja Möller (Duitsland), Karin Thunander (Zweden), Zsolt Böszörmény (Hongarije) en de voormalige Nederlanders Petra Buijs (Oostenrijk) en Ton Buijs (Oostenrijk).

De wedstrijd vond plaats op de BOA farm in Wildendürnbach waar op 300 hectare Galloway runderen worden gefokt en gehouden, een vriendelijke soort die in veel natuurgebieden wordt ingezet om door begrazing het landschap open te houden. Het terrein voor de IWT was vlak dan wel licht glooiend en bestond uit zeer grote velden met behoorlijk hoog gras, veelal omringd door bomen en een enkel watertje. De organisatie had besloten 50 teams toe

te laten. Dat wil zeggen dat er dus 150 super getrainde honden met hun voorjagers aan de start zouden verschijnen!

Deze teams kwamen uit 16 verschillende Europese landen:

1. Frankrijk (2)	6. Duitsland (7)
2. Nederland (5)	7. België (1)
3. Oostenrijk (6)	8. Hongarije (2)
4. Italië (7)	9. Estland (2)
5. Denemarken (5)	10. Finland (2)
	11. Zweden (2)
	12. Slowakije (1)
	13. Noorwegen (3)
	14. Zwitserland (3)
	15. Polen (1)
	16. Rusland (onder neutrale vlag) (1)

“Onze” IWT in Oostenrijk, 11 en 12 juni 2022

Dit avontuur begon op een veldwedstrijd voor spaniels, begin dit jaar in België. Keurmeester van dienst Jan Luijendijk en ik spraken daar behalve over spaniels ook over onze Labradors. We inventariseerden wat we nog voor doelen hadden met de retrievers na het behalen van een Nederlands werkkampioentitel (Jan) en een AA diploma op de Nimrod (ik). De IWT... zou dat niet wat zijn? En zullen we dan samen gaan? Snel vonden we Dennis Rob als derde deelnemer en zo waren we een team.

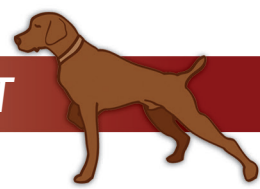
We trainden diverse keren met elkaar in de aanloop naar de selectiewedstrijd op 18 april. En kregen er steeds meer zin in. De selectiewedstrijd leverde niet een directe plaatsing op, gelukkig kregen we van Orweja alsnog de kans om ons als free team in te schrijven. We vroegen voor de zekerheid Victorine Schokker erbij als reserve. En toen hoorden we 22 mei dat we waren geplaatst! We huurden een huis in de buurt van het wedstrijdterrein, trainden

nog wat fanatieker en reisden af naar Oostenrijk. Helaas zonder Jan, zijn hond was ondertussen geblesseerd geraakt, maar mét captain Willem Schokker en verzorgster Fieke Rob.

Slalommen tussen de hazen

Onze heenreis verliep bepaald niet vlekkeloos: heel West-Europa leek op weg naar Wildendürnbach, we sukkelde van de ene file in de andere en kregen in één van die files bezoek van

een Poolse vrachtwagenchauffeur die meende van baan te kunnen verwisselen zonder z'n spiegels te gebruiken (waarschijnlijk was hij op zijn mobiel verdiept in een wetenschappelijke verhandeling over het nut van... vul in). Tot onze opluchting bleef Dennis die achter het stuur zat ongedeed, maar het linker voorportier was flink ontworcht. Met enig kunst- en vliegwerk konden we desalniettemin verder reizen.

Femke Lagaaij en Charlie : uitsturen en binnenkomen met het apport. Charlie wordt de best presterende Nederlandse hond

Ons huis lag net over de grens in Tsjechië. We vonden op loopafstand een mooi trainingsveldje waar we de volgende ochtend, vrijdag, nog een paar kleine vingeroefeningen deden voor we ons aan het eind van de middag gingen melden. Slalomend tussen de links en rechts van de (zand)weg opduikende hazen bereikten we het wedstrijdterrein.

Die avond was er een diner in de grote tent waar Kurt Becksteiner ons welkom heette. Hij vertelde hoe het Oostenrijkse comité geïnspireerd was geraakt door de fantastische organisatie van de IWT in Nederland in 2019 (terecht grote glimlach op het gezicht van zowel Betty van der Woude als van Ingeborg van der Eijk, die mede verantwoordelijk waren geweest voor die inderdaad geweldige IWT) en kondigde aan dat we ons moesten voorbereiden op strenge beoordelingen aangezien er dit jaar 50 (in plaats van 37 in 2021 en 40 in 2019, FL) teams meededen en er bovendien 12 (in plaats van de gebruikelijke 10, FL) proeven voor ons waren uitgezet. Alles moest daarom strak en vlot verlopen, anders zouden we het niet redden om zondagavond klaar te zijn....We slomden daarom redelijk vroeg maar weer terug naar ons huisje in Tsjechië;

de volgende dag dienden we om half acht aan te treden.

De wedstrijd, zaterdag

Wij waren team 2 en startten op proef 1. Van een afstandje keken we naar de drie Franse heren voor ons. Ai, dat bood de burger weinig moed. Apport 1 -een

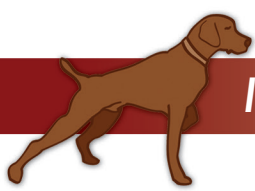
lastige lange blinde lijn door een soort dal waarin de hond tijdelijk verdween, met het risico dat hij daar af zou buigen naar de markeer- kwam niet binnen, apport 2, een relatief eenvoudige markeer, wel. Apport 3 ook niet: een moeilijke blinde over de markeer heen. Nu waren wij aan de beurt. De volgorde was vast: A, B, C. Het eerste apport kwam binnen, apport 2 eveneens en ja! het lukte Victorine om ook haar apport binnen te brengen! High fives! Wat een heerlijke start!

Op naar proef 2. Een groot veld: twee helpers zichtbaar, een derde staat in de bosrand. Midden in het veld vallen twee markeren, de een schuin naar achteren, de andere meer naar voren, moeilijk te zien op die afstand -de helpers lopen weg- dan een schot bij de bosrand, we horen dat de dummy net in het bos moet liggen. Volgorde is weer verplicht. Onze honden luisteren goed, we zijn tevreden: weer drie binnen!

Voor de volgende proef moeten we helemaal naar de andere kant van het terrein. Dat is ruim een half uur lopen, zo blijkt. Het "treintje" dat tussen de twee gebieden waar de proeven worden gehouden heen en weer pendelt is net niet beschikbaar. Maar de zon schijnt

Nadat het nationale team 1 zich heeft aangemeld bij de Duitse keurmeester Anja Möller, nog even (voor de zekerheid), de onderlinge rolverdeling bevestigen

en we zijn in een opperbeste stemming want het gaat goed! Onderweg zien we in de verte het golden team aankomen, je kunt ze niet missen want ze dragen een Nederlandse vlag die hoog boven ze uittorent. Een erg leuk idee! Ze vertellen dat op proef 3 al veel nullen zijn gevallen. Hmm, dat is niet zo mooi, maar we zullen zien hoe wij het er van af gaan brengen. Vanuit de wachtkamer valt er weinig van de proef te ontwaren. Spannend dus. Voorlopig wachten we in de schaduw onder de bomen en trekken we onze honden de koelvesten aan want het kwik loopt op. Dan mogen we: proef 3. We staan voor een wat verdiept, ongelijk terrein met omgevallen dode bomen. Er wordt geschoten en een dummy vliegt tussen de 40 en 50 meter naar rechts waarbij lastig te zien is of deze tussen de bomen of in een geul terecht komt. Dan is er een markeer die achter een heuveltje valt, om er te komen moet de hond door twee greppels, tot slot is er een moeilijke verre blinde. Dennis krijgt die laatste opdracht als een van de weinige deelnemers wél binnen! Zo knap! We hebben na drie proeven nog geen nul en daar zijn we blij mee!

We verplaatsen ons naar de wachtkamer van proef 4. Daar ontdekken we waar IWT echt voor staat: Internatio-

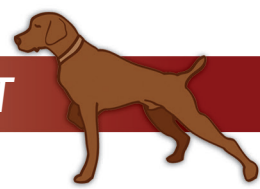
Blijdschap bij Henk de Ronde en Fellow (Elza's Memory Rafa de Champagne) na een succesvol apport

Jolanda Buningh

nale Wacht Test. We hangen wat onder de bomen, kletsen met andere deelnemers, vallen half in slaap. Het lijkt steeds warmer te worden. En het duurt eindelijk... Na drie uur zijn we dan toch aan de beurt. De proef is inmiddels bekend want goed te volgen vanuit de wachtkamer. Proef 4 is gekoppeld aan proef 6, een verrassende opzet. Bij beide proeven is er een walk-up. Proef 4 heeft aan de linkerkant een singel met bomen, proef 6 heeft diezelfde bomen aan de rechterkant.

Tussen de bomen door kan je elkaars veld -een beetje- zien. De afstand tussen beide walk-ups bedraagt ongeveer tweehonderd meter en dan staan dus ook die bomen er nog tussen. Daardoor valt de opzet enigszins in het water: het is de bedoeling dat de honden die op proef 4 in linie lopen, op het veld van proef 6 de markeer (voorafgegaan door een schot) kunnen zien vallen. Maar al die tijd dat wij hebben kunnen kijken, is er niet één hond geweest die bleek te hebben gemarkeerd. Charlie en ik zijn het eerst aan de beurt: de dummy komt binnen. Helaas moeten zowel Dennis als Victorine hun honden terugroepen van keurmeester Ton Buijs. Twee nullen. Teleurgesteld zetten we koers naar de volgende proef. En dan blijkt het waardevol een positief ingestelde captain met topsport ervaring in ons midden te hebben. Willem weet ons weer helemaal in de winning mood te krijgen zodat we fris en fruitig arriveren bij het opperhoofd himself: Kurt Becksteiner.

Proef 5. Recht vooruit valt een markeer op ongeveer 130 meter, links vooruit een markeer op 150 meter. Geheel links klinkt nog een schot. De volgorde is verplicht.

We mogen inzetten. Beide markeren komen prachtig binnen en dan geeft Victorine haar hond een schuine lijn van zo'n 200 meter over een geul door de ruige begroëing. We staan iets hoger waardoor de hond goed te zien en te handelen blijft. Brad doet het werkelijk geweldig!

Het hoort er allemaal bij op een dergelijk groot event: wachten... (en veelal op je mobiel kijken)

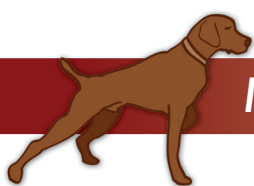

Free team NL 1 meldt zich aan bij de Hongaarse keurmeester Zsolt Bószörményi. Van voor naar achter Griet Dijkstra, Frits de Mooij en Jurjen Dijkstra

Na afloop krijgen we hartelijke complimenten van de keurmeester: we waren het beste team van de dag!

Nog één proef en dan zit de eerste dag er op. Opgetogen over de mooie apporten bij proef 5 strijken we opnieuw neer in de wachtkamer. Om ons voor de komende uren weer over te geven aan het echte IWT-werk: wachten... Het galadiner begint om 20.00 uur, maar als het 20.00 uur is zitten we nog steeds in het veld te wachten op onze beurt. En we zijn niet de enigen. Hoe moet dat nu? We horen dat het diner een uur wordt uitgesteld. En zijn om 20.15 uur eindelijk aan de beurt...

Proef 6: keurmeester Zsolt Bószörményi oogt verbrand en vermoeid. Dat is niet verwonderlijk: hij staat vanaf 's ochtends vroeg in het veld, zonder enige beschut-

ting tegen de zon. Als wij komen oplopen passeert hij ons: hij gaat bij Kurt Becksteiner melden dat hij ermee stopt. We denken even dat hij een grapje maakt, maar we zijn daadwerkelijk het laatste team dat die dag proef 6 gaat doen. Weer een walk-up dus. Vlak voor onze honden vallen de markeren voor de honden van proef 4, tot onze opluchting springt geen van onze honden in. Dan klinkt op het veld van proef 4 een schot en moeten de honden vlak achter de linie aan die andere kant een blinde ophalen. Dat kunnen ze: zonder enig probleem komen de 3 dummy's binnen en kunnen we ons gaan opmaken voor het diner. Maar eerst gaan we thuis de honden verzorgen. Ze verdienen een mooi maal en een lekker (vet) bed, nu ze van half acht 's ochtends tot half negen 's avonds in touw zijn geweest.

Galadiner, zaterdagavond

Alle vijf zijn we erg tevreden: we hebben 16 van de 18 apporten binnen gekregen. De honden hebben prachtig

gewerkt en de sfeer was goed. We zijn werkelijk een team en leven met elkaar mee, vangen elkaars teleurstelling op. Dat is fijn. Snel verkleden we ons en racen -oké: rijden we voorzichtig- tussen de hazen en reeën door terug naar het IWT-terrein. We hebben ons erg verheugd op het galadiner. Als we rond half tien aankomen, blijkt dat veel mensen niet meer de moeite hebben genomen naar huis te rijden om zich te verkleden. Het zijn vooral degenen die net als wij tot heel laat in de wachtkamer bij proef 4 en 6 hebben gezeten, dat valt ze niet kwalijk te nemen. De organisatie heeft ondertussen laten weten dat twee van de proeven van morgen zijn geschrapt zodat de proeven 4 en 6 kunnen worden afgemaakt. En er is een tussenstand uitgedeeld. Die moeten we inlijsten, want we staan derde na deze eerste dag! We gaan ongetwijfeld nog zwaar zakken, maar voor nu koesteren we dit succes!

Jeroen Dijkkamp stuurt Mike (Cerbél in love) uit

dummy's zien binnen te brengen. Dat kan niet moeilijk zijn. Het is nog warmer dan gisteren. Om acht uur 's ochtends is het in de zon al bijna niet meer te harden. Maar opgewekt beginnen we aan deze volgende ronde. Als het vandaag nou net zo goed gaat als gisteren...

We beginnen bij proef 7. Tussen de bomen wordt een drijfjacht gehouden. De keurmeester geeft aan dat de honden niets te zoeken hebben op het veld achter de houtwal, met andere woorden: we dienen ze in het gebied te houden. We mogen kiezen welke volgorde we willen aanhouden. Aangezien de stoere Fransmannen voor ons het laatste apport niet binnen krijgen, besluiten we dat dat voor Charlie is. Onze honden doen het fantastisch! Dat moeten welhaast drie keer 20 punten zijn... Wat een fraai begin van dag twee!

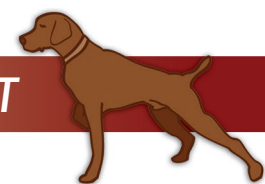
Proef 8: er is een watertje in hoefijzer vorm, stel je de letter U voor die naar links is gekanteld. Wij staan halverwege de onderste poot. In de ronding van de U is er een wat hoger talud, begroeid met bomen. Daar omheen zien we een veld met dor gras. Volgorde is hier weer verplicht. De A-hond moet een markeer halen die in het water op de bovenste poot van de

Mariska Gerding

De wedstrijd, zondag

Dag twee, doel vier: goed opletten waar de wind vandaan komt. Dat is lastig want er is vrijwel geen wind. Dan maar doorschakelen naar doel vijf: vandaag alle

Bjorn van Pruijssen

Mark Ulijn

Binnenkomend apport van Fencer Nelson bij Jeroen Zijlmans

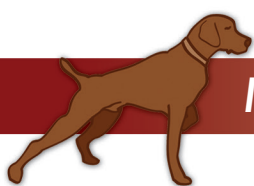
Observeren (Free team 3)

U is gevallen, dus uit het zicht, hond C moet de tweede markeer halen, die is in het water in de U-bocht terecht gekomen. Maar eerst moet de B-hond een lange blinde lijn naar achteren lopen en daar, tegen de bosrand aan, een apport zien op te pakken. Complicatie op deze lange lijn is de markeer rechts. Voor je het weet heb je een **wrong bird**, oftewel een nul te pakken. En voor we het wisten, kwam inderdaad de wrong bird binnen. Potverdorie. Nu moest de derde hond die lange lijn naar achteren zien te lopen, helaas lukte dat (ook) niet. Twee nullen.

Proef 9: je staat op een veld met voor je een lange, diepe maar droge en onregelmatig begroeide geul. Aan het einde van de geul wordt op schot een dummy in de hoog opschietende begroeiing gegooid. Halverwege de geul klinkt nog een schot en valt de tweede dummy. En op het land daarachter klinkt opnieuw een schot. Aan ons de schone taak om alle drie de apporten binnen te halen. Charlie en Brad krijgen dat voor elkaar, maar Vira vond het vandaag moeilijk om over de markeer verder naar achteren te trekken. Ze werkt als een paard maar komt jammer genoeg niet diep genoeg. Nog maar één proef te gaan...

Voor proef 10 keerden we terug naar het deel van het terrein waar gisteren proef 3 was. Er is nu een markeer op korte afstand achter twee greppels. Maar eerst moet een de blinde lijn worden gelopen over diverse hindernissen in het landschap.

Winnend team IWT 2022: België. V.l.n.r. Kristie Deckers, Laura Lazzaretto (captain/reserve), Fons Exelmans en Pieter Vivijs

Tot slot is er een lange blinde lijn waarbij het de kunst is de hond in het zicht te houden. De eerste blinde lijn gaat prachtig, de markeer is spot on, de lange lijn blijkt erg lastig. En dan... geeft een van de honden een geluidje en heeft de keurmeester uitstekende oren. Wat ontzettend jammer. Hier gaan veel punten verloren. Zonde om opnieuw twee nullen te moeten incasseren.

Het moge duidelijk zijn dat het ons niet is gelukt om doel vijf op de tweede dag - alle dummy's binnenhalen - te bereiken. De omstandigheden waren opnieuw heel zwaar, de honden waren moe na zaterdag, alleen aan Charlie was niets te merken, hij werkte onverstoort en wist alle apporten binnen te brengen.

Gelukkig bleef de teamgeest steeds uitstekend. En dat was misschien wel het **belangrijkste doel** van onze IWT deelname. Ik ben trots op ons team! En trots op de soms briljante performance van onze honden.

Bijzonder dat onze meer MAP getrainde honden (waarvan 2 met AA diploma op zak) toch ook in deze wereld blijken mee te kunnen draaien. (Mijn) Charlie

bleek individueel zelfs de beste Nederlandse hond en eindigde internationaal in de top 10. Dank jullie wel Dennis en Victorine, Willem en Fieke voor de spirit en de gezelligheid! Deze IWT was voor ons allemaal een geweldige ervaring.

Oranje boven

Het was leuk te merken dat de Nederlandse teams zo met elkaar meeleeften. Iedereen was geïnteresseerd in de anderen en benieuwd hoe het ze verging. Dat was te merken in het veld, tijdens de diners op vrijdag en zaterdag en op zondag toen we -voordat de uitslag bekend werd gemaakt- met alle Nederlandse deelnemers en begeleiders in een grote kring zaten om het afgelopen weekend met elkaar door te nemen.

Ook dat maakt deelname aan een IWT bijzonder!

Hartelijke felicitaties aan de winnaars: het Belgisch team, bestaande uit Kristie Deckers, Fons Exelmans en Pieter Vivijs. Zij behaalden in totaal 507 punten. Tweede werd (na een barrage) team Zwitserland 1 met 482 punten en derde werd team Oostenrijk 1, dus ook met 482 punten.

*Tekst: Femke Lagaaij, m.m.v. Dennis en Fieke Rob en Victorine Schokker
Foto's: Femke Lagaaij, Claudia Tolini en Solveigh-Melissa Kregar*

12. Nationaal Team Nederland 3 – totaal 455 punten

- Joep Brosky 139 punten Way of the World van de Loenense Hoeve
- Henk de Ronde 163 punten Elza's Memory Rafa de Champagne
- Wim van Loenen 153 punten You Rock my World van de Loenense Hoeve

16. Nationaal Team Nederland 1 – totaal 447 punten

- Jeroen Dijkkamp 159 punten Cerbel in Love
- Mariska Gerding 149 punten Sasawot Follow the Sun
- Bjorn van Pruijssen 139 punten Handsome Hidde the Second off April

20. Free Team Nederland 1 – totaal 429 punten

- Griet Dijkstra 126 punten Sasawot Here Comes the Sun
- Frits de Mooij 163 punten Blackthorn Booster
- Jurjen Dijkstra 140 punten Sasawot Aranyu Sinne

38. Free Team Nederland 2 – totaal 377 punten

- Femke Lagaaij 166 punten Charlie, Handsome Hauke the Second off April
- Dennis Rob 90 punten Apart Vira de Robbenjagers
- Victorine Schokker 121 punten Holland's Brad of Upperclaws

41. Nationaal team Nederland 2 totaal 337 punten

- Mark Ulijn 131 punten Fendale Gin Sling
- Jeroen Zijlmans 131 punten Fencer Nelson
- Jolanda Buningh 75 punten Ivory